

Tiden har været mig klart, at den Forhaandsstilling, som det ærede Medlem har indtaget til Sagen, en Stilling, som var af den Beskaffenhed, at han ikke vilde arbejde med paa Lovforslaget, maatte medføre, at den Nytte, det ærede Medlem vilde drage af det indsamlede Materiale, snarere var den, at finde et Middel til Kritik overfor Lovforslaget end at søge at lade sig overbevise af det.

En Ting sagde den ærede Ordfører, som var rigtig, nemlig, at naar der er Tale om at underbygge et saadant Lovforslag med Tal og Materiale, maatte man nøjes med en større eller mindre Grad af Sandsynlighed for, at Beregningerne slog til, og at den Takstforhøjelse, man foreslog, virkelig gav det forventede Resultat, og det er jo ogsaa sandt. Men det have Regeringen og Administrationen altid haft for Øje, og det har man ogsaa givet et klart og tydeligt Udtryk i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, idet man der har gjort opmærksom paa, at det selvfølgelig ikke er uden Betænkeligheder, at man i det hele taget gaar til at foreslaa en Takstforhøjelse og det netop ul fra den Betragtning, at man jo ikke kan vide, om de Beregninger, man har anstillet med Hensyn til at indvinde Merindtægten, slaa til eller ikke. Det har man derfor ogsaa taget alt muligt Forbehold imod, men Sandsynligheden har man jo anset for overvejende at være for, at det vilde kunne lykkes at indvinde de 4 Mill. Kr. gennem den Forhøjelse, som her er foreslaaet, og denne Sandsynlighed har det ærede Medlem jo heller ikke helt turdet benægte, idet han ogsaa erkendte, at Muligheden var der, omend han ansaa den for meget svag. Jeg skal endnu kun tilføje, at naar det ærede Medlem henstillede til Udvalget at lade det indgaaede Materiale meget nøje undersøge mellem anden og tredje Behandling, saa maa jeg ganske henstille til Udvalget, hvorvidt det vil rette sig efter det ærede Medlems Henstilling eller ikke. Jeg gaar nemlig ud fra, at Udvalget har benyttet det indsendte Materiale som Grundlag for sine Overvejelser, saa at en fornyet Overvejelse vil være overflødig. Jeg tror med disse Udtalelser at kunne slutte.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Maa jeg takke den højtærede Minister for den Velville, hvormed han tog imod de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, og maa jeg sige med Hensyn til det 5 og 10 Øres Tillæg, som var foreslaaet i Lovfor-

slaget, at jeg er enig med Ministeren i, at det i og for sig ikke var et saa ilde Forslag, naar vi skulde have et Tillæg. Jeg maa sige, at jeg for mit eget Vedkommende havde adskillig Betænkelighed ved at frafalde dette 5 og 10 Øres Tillæg og gaa over til en Forhøjelse af Grundtaksterne. Men naar jeg for mit Vedkommende gik med, og Flertallet i det hele til sidst enedes om en Forhøjelse af Grundtaksterne, var det, fordi vi samtidig meget stærkt ønskede at faa Taksterne for disse korte Rejser, som jeg med et kort Ord vil kalde Kunderejser, fastsatte saaledes, at der ingen Forhøjelse blev i Billetpriisen for dem. Og naar vi vilde have det og samtidig vilde, at Lovforslaget skulde bringe den samme Merindtægt, som det var anslaaet til — ogsaa efter de Ændringer, vi kom med —, saa vare vi nødte til at gaa til en Forhøjelse af Grundtaksten, saa kunde det 5 og 10 Øres Tillæg til Billetpriisen ikke slaa til. Flertallet enedes da saa til sidst om at foreslaa en Forhøjelse af Grundtaksten.

Maa jeg endvidere takke den højtærede Minister for det Tilsagn, han gav om, at der skulde blixe forsøgt en Udregning af, hvilket Driftsudbytte de enkelte Baner give. Selvfølgelig var det ikke min Mening — det sagde jeg for øvrigt ogsaa, men maaske den højtærede Minister overhørte det —, at denne Udregning skulde foretages for alle Banerne; for det indser jeg meget godt vilde være et saa omstændeligt Arbejde, at det paa Forhaand næsten maatte betragtes som umuligt. — Jeg indser ogsaa godt, at det selv paa enkelte Baner vil blive et meget vanskeligt Arbejde, og jeg skønner slet ikke, at det er muligt i hvert Fald med stor Nøjagtighed at opgve Driftsudbyttet. Men hvis man saa nogenlunde kan regne det ud for enkelte Baner, tror jeg, det vil have sin Værdi. Da jeg havde Ordet i Eftermiddags, nævnedes jeg, at jeg tænkte mig, at man f. Eks. kunde foretage en saadan Udregning for 3 Baner i Jylland og 3 Baner paa Øerne, eller skulle vi sige 2 Baner i Jylland og 2 Baner paa Øerne, og saa tage 1 Bane hvert Sted, som er trafikeret meget stærkt, og en anden, der er trafikeret meget svagt. Jeg tror, at de Oplysninger, man derved fik i Hænde, vilde have en ret betydelig Værdi for vor fremtidige Behandling af disse Spørgsmaal. Det er min Tro, men jeg kan ikke bevise det, at adskillige af de Baner, som her i Tinget ere blevne nævnte som Baner, der ikke forrente sig og i Modsætning til andre Baner